

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8 - 14 februarie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Cu ocazia celei de-a XXIII-a Zi Mondială a Bolnavului (11 februarie 2015), Centrul de Îngrijire la Domiciliu (CID) al Asociației Caritas Eparhial Oradea, **oferă gratuit în ziua de miercuri, 11 februarie 2015, măsurarea glicemiei și a tensiunii arteriale. Primele 100 de persoane** vor beneficia și de **vitamina C acordată gratuit.**

Doritorii sunt așteptați între **orele 8.00-12.00** la sediul Centrului de Îngrijire la Domiciliu aflat pe str. **Mihai Pavel nr. 2, Oradea.**

Rugăciune

Cine și cum am fost? Oare a fost vreo faptă de-a mea bună, sau dacă nu faptă, vreun cuvânt, ori poate vreo dorință? Tu însă Doamne, ești bun și îndurător, iar mâna Ta a venit în ajutorul meu, ridicându-mă din prăpastia morții și din stricăciunea inimii mele. Acest lucru s-a întâmplat ca urmare a faptului că nu am mai dorit ceea ce am vrut cândva, ci am dorit ceea ce a fost voința Ta. Te voi iubi Doamne, Îți voi aduce mulțumiri și voi mărturisi Numele Tău, pentru că m-ai iertat de atâta rău și de nevrednicia faptelor mele: datorită harului și îndurării Tale, nu am comis atâtea păcate și am reușit să evit multe lucruri rele. Recunosc, că totul mi-a fost iertat, chiar și răul pe care l-am comis cu propria mea voință. Cine oare dintre oamenii care-și recunosc slăbiciunile lor își poate atribui puritate și nevinovăție, iubindu-Te în acest fel mai puțin? Nimeni! Căci cu toții avem nevoie de îndurarea Ta, prin care ierți toate păcatele celor, care se întorc la Tine... Suntem cu toții datori să Te iubim atât de mult, căci Celui ce m-a eliberat dintr-o așa de mare strâmtorare a păcatelor, îi sunt dator să-I răspund cu toată iubirea mea fiindu-I totodată și recunoscător. Amin. *(După Sfântul Augustin)*

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Irina Dobocan, Leonida Pop, Vladimir Silaghi, Mihai Cipleu și Vasile Erdei** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Două cuvinte magice: Am greșit

(...) Dacă ați fi întrebați care este cea mai grea sarcină din lume, s-ar putea să vă gândiți la ceva ce necesită forță musculară, la vreo provocare acrobatică sau la vreo faptă de vitejie pe câmpul de luptă. În realitate, nu este nimic mai greu decât a rosti aceste cuvinte: “Am greșit”. Este nevoie de o umilință și o modestie de care puțini oameni pot da dovadă. Și totuși nu există cuvinte de care să avem mai mare nevoie în viață decât acestea: “Am greșit”. Sunt cuvinte magice; cuvinte care împacă; cuvinte care unesc; cuvinte care vindecă răni și aduc pace.

(...) *În căsătorie și viața de familie.*

Cât de vindecătoare pot fi aceste cuvinte în căsătorie și în viața de familie. De exemplu, un cuplu poate să fi avut o neînțelegere dureroasă, dar dacă partenerul vinovat este dispus să spună: “Îmi pare rău. A fost vina mea”, nu mai există motiv de ceartă. Sentimentele rănite sunt vindecate. Urmează împăcarea, armonia, pacea. Mulți părinți cred că pentru a menține respectul copiilor lor nu trebuie să recunoască niciodată o greșeală. De aceea ei par să le spună în mod constant copiilor lor: “Suntem perfecți. Noi nu greșim ca voi.”

Acesta este unul dintre factorii care fac să crească prăpastia dintre generații. Copiii au nevoie să învețe că părinții nu sunt perfecți. Și ei greșesc. Nu le va strica părinților să își împărtășească unele slăbiciuni cu copiii lor. Cu siguranță acest lucru îi va face să apară mai umani. Îi va ajuta pe copiii lor să învețe cum să facă față propriilor lor slăbiciuni. Îi va ajuta să fie mult mai cinstiți cu părinții dacă simt că aceștia sunt total cinstiți cu ei. Nimeni nu dorește să își împărtășească problemele în fața unuia care nu a greșit niciodată. Cât de diferită ar fi relația părinte-copil dacă adulții ar învăța să spună: “Îmi pare rău. Și eu am greșit”.

Un copil din clasa a șaptea a spus: “Unele mame și unii tați nu recunosc niciodată că greșesc. Ce îmi place la ai mei este că își cer iertare uneori. Ajută mult, pentru că ascuți mai ușor de astfel de oameni”. Există prieteni și rude care nu și-au vorbit unii altora timp de ani de zile. Cât de diferite ar putea să fie lucrurile dacă doar unul dintre ei ar lua inițiativa de a practica puțină umilință creștină și ar spune: “Îmi pare rău de toată această situație. Știu că am greșit”.

Un preot care îndrumase mii de oameni a scris: “În biroul meu vin mulți oameni – educatori, oameni de știință, bogați, săraci – fete împovărate de păcat, băieți care știu că au greșit, soți și soții cărora le este rușine de ei înșiși. Îmi vorbesc despre nenorocirea din casele lor și despre poverile nefericite pe care le poartă în inimile lor. Aproape întotdeauna îmi vine să le spun: “De ce nu mergi acasă să spui că îți pare rău? De ce nu mergi acasă să îți ceri iertare?”

Prima lege a sănătății mintale este aceea de a fi cinstit cu tine însuți. Dacă ai greșit, nu ascunde acest lucru. Nu îți îngropa sentimentele de vinovăție în subconștient unde vor “putrezi” și vor ieși la suprafață ca hipertensiune, neurastenii sau nevroză. Înfruntă adevărurile despre tine. Recunoaște-le. Mărturisește-le. (...)

Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro